

[Josiasen.]

komme til at støtte Fiskeriet og Erhvervets Udøvere i Almindelighed.

Med Hensyn til den omstridte Paragraf, den saakaldte Vedtægtsparagraf, § 43 i det foreliggende Lovforslag, synes jeg ogsaa, der er skabt mere Klarhed. Der er indsat en Bestemmelse om, at Ministeren kan stadfæste en paa lovlig Maade vedtagen Vedtægt, naar den ikke strider mod gældende Love. Ogsaa her bliver der større Bevægelsesfrihed. Endelig er der føjet til, hvilket er et almindeligt Ønske ogsaa blandt Fiskerne, at Befordringsudgifter, der paaløber ved Udvalgs møder og lignende, vil blive betalt til Udvalgsmedlemmerne. Det spiller en ikke ringe Rolle i økonomisk Henseende.

Efter et Ønske, der er fælles for Dansk Fiskeriforening, Ferskvandsfiskeriforeningen og Sportsfiskeriforeningen, har man saa godt som overalt hævet Minimumsbøderne, og det kan maaske ogsaa nok være nødvendigt, at de hæves i betydelig Grad; i alt Fald er det ingen Skade til, om man skærper Bestemmelserne paa de forskellige Omraader.

I det hele synes jeg, at Ministeren har været særdeles heldig, og jeg benytter Lejligheden til at takke ham, fordi Lovforslaget er blevet forelagt paa et saa tidligt Tidspunkt. Man kan da ikke med nogen Ret bebrejde Ministeren noget i Retning af det, man lod skinne igennem i Fjor fra en bestemt Side, da Ministeren havde forelagt Lovforslaget. Der er nu Tid til Overvejelser og Tid til at faa indført de bedste Bestemmelser for Fiskerierhvervet.

Der er et Spørgsmaal, som spiller en stor Rolle, og som ogsaa blev omtalt i Forelæggelsestalen, nemlig Aalegaardsretten. Det er et Omraade, der er vanskeligt at røre ved. Saa godt som overalt paa vore Kyster kan der, hvor man har Ret til at anbringe disse Aalegaarde, opstaa store Vanskeligheder og Forviklinger. Det er jo altid vanskeligt at faa udryddet et Privilegium, og det samme gælder om det Privilegium, som Lodsejerne her har. Spørgsmaalet har ikke blot en juridisk Side, men ogsaa en økonomisk, og den sidste er maaske den aller alvorligste. Disse Aalegaarde spiller nemlig en ikke ringe Rolle for en stor Del af dem, der har Ret til at sætte dem ud, og der er anbragt ikke ringe Kapitaler i

dem. Her kan navnlig de forskellige Sparekasser tale med, som har ydet Laan til disse Foranstaltninger. Det glædede mig, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale sagde, at Sagen ikke var lagt til Side, at man tværtimod beskæftigede sig ret indgaaende med den for før eller senere at faa dette vigtige Spørgsmaal løst, naturligvis med Henblik paa Fiskerierhvervet og til Fordel for dets Udøvere.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Lovforslaget om Ferskvandsfiskeri. Som allerede nævnt staar dette Lovforslag i den nøjeste Forbindelse med det allerede omtalte Lovforslag, men medens Saltvandsfiskeriloven er indgaaende behandlet af det i Folketinget nedsatte Udvalg, gælder det ikke Ferskvandsfiskeriloven. Lovforslaget er vel behandlet i Folketinget og overgivet til et Udvalg, men Folketingsudvalget har ikke, efter hvad jeg har faaet oplyst, faaet beskæftiget sig nærmere dermed. Man staar i Virkeligheden paa bar Bund, og det bliver da Landstingets Udvalg, der her hovedsagelig kommer til at trække det store Læs. Ligesom ved det fornævnte Lovforslag er der her taget Hensyn til de Ønsker, der er stillet fra Ferskvandsfiskeriforeningens Side.

For at begynde ved Begyndelsen vil jeg nævne, at der i Lovforslagets § 1 er indsat en Bestemmelse, som jeg mener er fordelagtig, og som skaber betydelig mere Klarhed. Det er Bestemmelsen om, at Retten til at drive Fiskeri ikke maa adskilles fra den tilstødende Grund og ikke maa bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen; dog kan Fiskeriretten skilles fra Grunden, naar den derved forbliver i eller kommer i Statens Eje. Forholdet til Staten synes jeg hermed er klarlagt paa tilfredsstillende Maade, og det er jo ikke nogen betydningsløs Ting.

Blandt de Ønsker, man særlig nærer fra Ferskvandsfiskeriforeningens Side, er der nogle, jeg gerne vil røre lidt ved. I Lovforslagets § 2 foreslaas det, at Fangstindretninger, Ruser og lignende Garn, der anbringes i fersk Vand, skal være i en Afstand fra hinanden af 12½ m. Fra Foreningens Side ønsker man dette Maal forandret til 35 m. Jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at egentlig er Ministeriet ikke imod dette, og det kunde da være, at der